

א) [לעיל א.י.] ב) [לעיל ב.ג.] ג) [לעיל ד.ה.] ד) [לעיל ט.ו.] ה) [לעיל י.ז.] ו) [לעיל יא.ט.] ז) [לעיל יב.י.] ח) [לעיל יג.כ.] ט) [לעיל יד.ל.] י) [לעיל טו.מ.]

הגהות הב"ח

א) גמ' השתא דאמרי דאמרי מנו:

גליון הש"ס

גמ' אמר רבא לעולם. עיין לקמן דף י"ב ע"ב מוס' ד"ה חמישיה וינמריה דף ל"ד ע"ב צ"ח ד"ה אמר רבא:

מוסף רש"י

אם היתה טלית מוזהבת חולקין. כלומר אפילו היא מוזהבת חולקין (לעיל א.י.). במקום ובמקום. קנייתו מל פלוני (לעיל ב.ג.).

שנים אוהזין פרק ראשון בבא מציעא

ח.

עין משפט
נר מצוה

גג א מ"י פ"ט מהלכות טוען וטען ה"י י סמג ע"ש זה טוש"ע ח"מ סי' קל"ח פ"ד: גג ב מ"י פ"ז מהלכות אבידה ה"י ג סמג ע"ש עד טוש"ע ח"מ סי' רס"ט פ"א: גג ג מ"י פ"ב מהל' גביה ה"י יד סמג ע"ש עד טוש"ע ח"מ סי' נ"ד ד ה מ"י פ"ז מהל' גולה ואבידה ה"י ד סמג ע"ש עד טוש"ע ח"מ סי' רס"ט פ"ד: ג

דחויא לבני מלכיס. לבנים קטנים: **זאם אומרת.** מתני' דקמני שנים שהגביהו מליאה קנאוה ויחלוקו וכשמגביה מגביה לדעת שיקנה זה חבירו חליה ש"מ המגביה מליאה כו'. ולקמיה פריך דיוקא דרמי בר חמא מהיכא מאיזו צבא ממשנתנו הוא למד כן: **ולא יקנה לא זה ולא זה.** וכל הרוצה יחטופנה מידם: **לעולם אימא לך לא קנה חבירו.** היכא למגביה לא נתכוין לקנות זה כלום. וטעמא אמר לקמן (דף י.) דהוי תופס לבעל חוב במקום כו': **והכא.** דקמני במתני' שנים שהגביהו מליאה קנו מגו דזכי לנפשיה וזכי נמי לחבריה: **סדע.** דלפ"י אמר לא קנה חבירו היכא דהגביה כולה לדעת חבירו הכא דהגביה לעצמו ולחבירו קני משום מגו: **פטור.** המשלח פטור מלשלם כפל דק"ל אין שליח לדבר עבירה להחמיצו שולחו אלא שליח דדברי הרב ודברי התלמיד דברי מי שומעין: **ואילו שוספין שגנבו.** והאחד הוציאה מרשות בעלים לדעתו ולדעת חבירו אמרינן צבצא קמא (דף ע"ח:) דחייבין: **השתא דאמרת מגו.** דזכי לנפשיה כו' חרש ופקח שהגביהו מליאה קנאוה א"ע"פ שהגביהו של חרש אינה הגביה לקנות אלא מפני דרכי שלום דמתן (גיטין דף נ"ט:) חרש שטוה וקטן יש בהן גזל מפני דרכי שלום אפילו הכי אמר מגו דזכי לנפשיה כו': **בשלמא חרש קני דקא מגבה לה בן דעם.** לראשה השני לזרז שיהיה וראשו של ז' חרש לגבי חרש מיהא הויא הגביה כדתקון ליה מפני דרכי שלום אלא פקח צמאי קני לגבי פקח הוי ראשה שהגביה חרש כמנוח על גבי קרקע דהגביה דחרש לא קניא אלא מדרכי שלום בעלמא: **ומאי מגו.** איכא למימר הכא דקאמרי השתא דאמרת מגו אמרינן מגו וחרש צמאי קני הא לא זכי פקח לנפשיה דנימא דזכי נמי לחבריה ולא הויא הגביה דפקח הגביה: **אם סמאל לומר.** כלומר אפי' אם תמלא לומר המגביה מליאה לחבירו כו': **הכא אדעתא דיידיה קא מגבה ליה.** האי פיקח: **דלא ניסי לאינלווי.** עם החוטפים מהם: **מהיכא.** מאיזו צבא ממשנתנו קא דייק לומר זאת אומרת: **הא קאמר כולה עלי ואנא אגביה.** והיאך נאמר לא יקנה לא זה ולא זה ויצא אחר ויטלנה והלא כל אחד טוען אני הגביהתי ואין כאן מגביה מליאה לחבירו ומה יש לו להשיב בשלמא האי שנגדו המוחזק זה כמיהו אמר לא הגביהתי אמה כי אם אני אכל אחר מן השוק מה יטעון: **ממשנה יסירה.** אמרינן דהמגביה מליאה כו' ומשום הכי אמרינן יחלוקו דאמרינן שניהם הגביהו והוא ליה כל אחד מגביה מליאה לו ולחבירו וקני. דאי משום דלא ידעינן הי מיייהו משקר והוא ליה ממון המוטל בספק וחולקין בצבועה משום שלא יחא כל אחד ואחד הולך ותוקף כדאמרי' לעיל (דף א.) הא שמענא ליה מרישא: **לשו** **כמשגיב אבידה.** מדהוה מצי למימר כולה שלי וליפטור. משבועה: **ממשנה יסירה כו'.** כדפרישית: **דרבנן קני.** ואע"ג דלא משיכה היא שאינה זזה ממקומה שאין מנהיגה ברגליו: **לריבא למימר.** דהיכא דלקוחה בין שניהם שיחלקוה בלא שבועה: **אלא לאו צמאיא.** ואינטריך לאשמועינן שאין אחר יכול לחוטפה דמגביה מליאה לחבירו קנה חבירו: **ורבא אמר לך.** בעלמא היכא דלא נתכוין המגביה לזכות זה לא קנה חבירו ומשנה יתירה דמתני' אשמועינן המגביה מליאה לו ולחבירו קנה אף חבירו דמגו דזכי לנפשיה וזכי נמי לחבריה: **שמעית**

דחויא לבני מלכיס. לבנים קטנים: **זאם אומרת.** מתני' דקמני שנים שהגביהו מליאה קנאוה ויחלוקו וכשמגביה מגביה לדעת שיקנה זה חבירו חליה ש"מ המגביה מליאה כו'. ולקמיה פריך דיוקא דרמי בר חמא מהיכא מאיזו צבא ממשנתנו הוא למד כן: **ולא יקנה לא זה ולא זה.** וכל הרוצה יחטופנה מידם: **לעולם אימא לך לא קנה חבירו.** היכא למגביה לא נתכוין לקנות זה כלום. וטעמא אמר לקמן (דף י.) דהוי תופס לבעל חוב במקום כו': **והכא.** דקמני במתני' שנים שהגביהו מליאה קנו מגו דזכי לנפשיה וזכי נמי לחבריה: **סדע.** דלפ"י אמר לא קנה חבירו היכא דהגביה כולה לדעת חבירו הכא דהגביה לעצמו ולחבירו קני משום מגו: **פטור.** המשלח פטור מלשלם כפל דק"ל אין שליח לדבר עבירה להחמיצו שולחו אלא שליח דדברי הרב ודברי התלמיד דברי מי שומעין: **ואילו שוספין שגנבו.** והאחד הוציאה מרשות בעלים לדעתו ולדעת חבירו אמרינן צבצא קמא (דף ע"ח:) דחייבין: **השתא דאמרת מגו.** דזכי לנפשיה כו' חרש ופקח שהגביהו מליאה קנאוה א"ע"פ שהגביהו של חרש אינה הגביה לקנות אלא מפני דרכי שלום דמתן (גיטין דף נ"ט:) חרש שטוה וקטן יש בהן גזל מפני דרכי שלום אפילו הכי אמר מגו דזכי לנפשיה כו': **בשלמא חרש קני דקא מגבה לה בן דעם.** לראשה השני לזרז שיהיה וראשו של ז' חרש לגבי חרש מיהא הויא הגביה כדתקון ליה מפני דרכי שלום אלא פקח צמאי קני לגבי פקח הוי ראשה שהגביה חרש כמנוח על גבי קרקע דהגביה דחרש לא קניא אלא מדרכי שלום בעלמא: **ומאי מגו.** איכא למימר הכא דקאמרי השתא דאמרת מגו אמרינן מגו וחרש צמאי קני הא לא זכי פקח לנפשיה דנימא דזכי נמי לחבריה ולא הויא הגביה דפקח הגביה: **אם סמאל לומר.** כלומר אפי' אם תמלא לומר המגביה מליאה לחבירו כו': **הכא אדעתא דיידיה קא מגבה ליה.** האי פיקח: **דלא ניסי לאינלווי.** עם החוטפים מהם: **מהיכא.** מאיזו צבא ממשנתנו קא דייק לומר זאת אומרת: **הא קאמר כולה עלי ואנא אגביה.** והיאך נאמר לא יקנה לא זה ולא זה ויצא אחר ויטלנה והלא כל אחד טוען אני הגביהתי ואין כאן מגביה מליאה לחבירו ומה יש לו להשיב בשלמא האי שנגדו המוחזק זה כמיהו אמר לא הגביהתי אמה כי אם אני אכל אחר מן השוק מה יטעון: **ממשנה יסירה.** אמרינן דהמגביה מליאה כו' ומשום הכי אמרינן יחלוקו דאמרינן שניהם הגביהו והוא ליה כל אחד מגביה מליאה לו ולחבירו וקני. דאי משום דלא ידעינן הי מיייהו משקר והוא ליה ממון המוטל בספק וחולקין בצבועה משום שלא יחא כל אחד ואחד הולך ותוקף כדאמרי' לעיל (דף א.) הא שמענא ליה מרישא: **לשו** **כמשגיב אבידה.** מדהוה מצי למימר כולה שלי וליפטור. משבועה: **ממשנה יסירה כו'.** כדפרישית: **דרבנן קני.** ואע"ג דלא משיכה היא שאינה זזה ממקומה שאין מנהיגה ברגליו: **לריבא למימר.** דהיכא דלקוחה בין שניהם שיחלקוה בלא שבועה: **אלא לאו צמאיא.** ואינטריך לאשמועינן שאין אחר יכול לחוטפה דמגביה מליאה לחבירו קנה חבירו: **ורבא אמר לך.** בעלמא היכא דלא נתכוין המגביה לזכות זה לא קנה חבירו ומשנה יתירה דמתני' אשמועינן המגביה מליאה לו ולחבירו קנה אף חבירו דמגו דזכי לנפשיה וזכי נמי לחבריה: **שמעית**

אלא מסיפא זה אומר בורה שלי וזה אומר חציה שלי. אית דל"ג הכא הא תו למה לי דממשנה גופה קא דייק דקאמרי חליה שלי והיינו שהגביה עם חבירו ולפי דבריו לא יטול כלום אלא ודאי מגביה מליאה לחבירו וזכה ופריך ממאי דצמאיא לא למא צמקא וממכר והוא הדין דהוה מצי למדחי דהא דאמר חליה שלי כגון דאמר תפסקיה חליה גדיי או הגביהתי כולה לקנות חליה אכל עדיין היא מדקדק מיתורא דמתני' לכך דחי ליה דלפ"י מיתורא אינו יכול לדקדק ולספריס דגרסי הא תו למה לי י"ל דמשום דמגופא דמתני' לא מצי למידק כדפרישית אף קשה אמאי קאמרי דלמא צמקא וממכר אפילו מיירי במליאה מצי למדחי כדדקי וי"ל צדוקא ממאי דצמאיא לא להכי לא מוקמת צמקא וממכר משום דלא משכחת חידוש אלא צמגביה מליאה לחבירו כי נמי איירי צמקא וממכר יש חידוש דלא נימא משיב אבידה הוא וה"ה אם מיירי צמאיא לא יוכל להוכיח כלום:

מנהיג

וכי תימא מאי שנא משני חרשין דעלמא התם תיקינו להו רבנן דלא א"תני לאנצויי הכא מימר אמר פקח לא קני אנא אקני אמר ליה רב אחא בריה דרב אדא לרב אשי דיוקיה דרמי בר חמא מהיכא אי נימא מרישא שנים אוהזין בטלית התם האי קאמר כולה שלי ואנא אגביהתי כולה והאי אמר כולה שלי ואנא אגביהתי כולה אלא מהא דקתני זה אומר כולה שלי וזה אומר כולה שלי האי תו למה לי אלא ממשנה יתירה שמע מינה המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו והא אוקימנא רישא במציאה וסיפא במקח וממכר אלא מסיפא זה אומר כולה שלי וזה אומר חציה שלי הא תו למה לי אלא ממשנה יתירה שמע מינה המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו וממכר מאי למימרא איצטריך סלקא דעתך אמינא האי דקאמר חציה שלי להוי כמשיב אבידה וליפטור קמשמע לן דהאי איערומי קא מערים סבר אי אמינא כולה שלי בעינא אשתבועי אימא הכי דאהוי כמשיב אבידה ואיפטור אלא מהא הוי שנים רוכבין על גבי בהמה הא תו למה לי אלא ממשנה יתירה שמע מינה המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו ודלמא הא קמשמע לן דרוכב נמי קני אלא מסיפא בזמן שהן מודין או שיש להן עדים חולקין בלא שבועה במאי אי במקח וממכר צריכא למימר אלא לאו במציאה ושמע מינה המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו ורבא אמר לך מגו דזכי לנפשיה וזכי נמי לחבריה: **הוי שנים רוכבין:** אמר רב יוסף אמר ליה רב יהודה שמעית

רבינו הגנאל
כיון שהעמיד רב פפא משנתנו דקתני יחלוקו בתפסי לה בכרכשתא דקדק רמי בר חמא ואמר זאת אומרת המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו. רבא אמר ליה לא קנה ומתני' היינו טעמא מגו דזכי לנפשיה וזכי נמי לחבריה. תרע דאילו האומר לחבירו צא ונגוב לי פטור המשלח דק"ל אין שליח לדבר עבירה ואילו שותפין שגנבו חייבין ושל"ל וטרי' בה ואסקינא דוקיא דרמי בר חמא מסיפא דמתני' בזמן שהן מודין או שיש להן עדים כי שניהם ביחד מצאוה ושניהן אב"ג אגבהוה בכרכשתא חולקין בלא שבועה ש"מ המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו דהא תרויהו סמייעי להרדי בעידנא דמגביה לה. ורבא אמר לך שאני הכא מגו דזכי לנפשיה וזכי נמי לחבריה. וק"ל כרמי בר חמא והוא דאמר ליה זכי לי דהא ר' יוחנן קאי כוותיה ואמר המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו ואם יקשה לך הא דתנן היה רוכב על גבי בהמה וכו' התם באומר תנה לי ולא אמר זכה לי. הוי שניהם רוכבין על גבי בהמה וכו'.